

Jiráskův Hronov

Národní přehlídka amatérských divadelních souborů, 47. Jiráskův Hronov

POZORNOST ZUČ

Každoročně se Jiráskův Hronov stává místem setkání těch, kteří aktivně pracují v amatérském divadelnictví, ale zajíždějí sem také představitelé stranických a státních orgánů a Hronovy se rovněž pravidelně stávají jedním z takových podnětných prostředí, v němž je možné hovořit i o problematice mnohem širší, než jakou představuje amatérské divadlo. Obdobně tomu bylo i včera, kdy se zde uskutečnila schůzka kulturní komise VČKNV, která měla velmi závažný program: najít prostředky využití práce souborů i jednotlivců angažujících se ve všech oborech zájmové umělecké činnosti k podpoře aktivity Sborů pro občanské záležitosti. Objevilo se tu i mnoho cenných praktických zkušeností z jednotlivých okresů — jeden z dobrých příkladů je spjat s Vysokým Mýtem a dětským kolektivem, který tam pod vedením V. Šauera pracuje a mohli bychom jmenovat i další. Poslance, kteří se zúčastnili jednání krajské kulturní komise rovněž informoval předseda přípravného výboru 47. JH soudruh V. Vavroušek o přípravách a dosavadním průběhu přehlídky a také o přínosech jednotlivých inscenací na JH uvedených.

— r —

Ve včerejších diskusních klubech se dlouho hovořilo o pražském představení Gorinovy hry Zapomeňte na Hérostrata. Závažnost tématu lidské odpovědnosti na dějinném vývoji, zvažnost ztvárnění tohoto tématu a jeho sdělení divákovi tento zájem vysvětluje. Vracíme se proto k představení fotografií, která nám je připomene.

Večerního představení Daňkovy hry Válka vypukne po přestávce v podání divadelního souboru z Vysoké Libně při JZD 25. února Mělnické Vtelno se zúčastnila krajská delegace vedená členem sekretariátu KV KSČ a předsedou krajské revizní komise soudruhem Zdeňkem Kapuciánem. Dalším vzácným hostem hronovského festivalu se stal Oldřich Daněk, který přijal pozvání přehlídkového přípravného výboru, aby zhlédl inscenaci své hry.

Hronov žije divadelním ruchem po celý den. Večerní a odpolední představení jsou již dlouho před svým začátkem signalizována hemžením lidí v toaletách i sportovnějších oblecích. Představení končí, diváci se rozcházejí k neoficiálním diskusím do klubů a jiných místností, které slouží ke společenskému styku. Všechny pak jistě zajímá mínění odborníků, kteří v diskusních klubech upřesňují a konkretizují podstaty rozborů divadelního představení.

Ve středečním klubu, vedeném doc. Františkem Štěpánkem a režisérem Ivanem Zmatlíkem se hovořilo o představeních „Smrt na hrušce“ a „Zapomeňte na Hérostrata“. Seminář uvedl doc. Fr. Štěpánek

DISKUSE V KLUBECH POKRAČUJÍ

nastíněním problémů, jež se vyskytly v inscenaci Gorinova „Hérostrata“. Začátek diskuse byl rozpačitý, proto více hovořil doc. Štěpánek. Tázal se posluchačů na rozbor režisérovy práce a jeho vztahu k původnímu textu. Gorin napsal postavu současníka, která vyvádí celou koncepci z tradičních poměrů. Režisér Jiří Beneš tuto vlastnost ve svém provedení rozvedl na všechny herce a tím se odchýlil od původní předlohy. Polemika se točila kolem kritiky úpravy, zaznělo i několik jiných návrhů na koncepci hry. Zásah režiséra je uměleckým přetavením a proto bylo nutné kritizovat jeho práci jako jediné řešení, bez ohledu na možnosti další. Představení položilo před diváka problem vnímat „divadlo na divadle“. Doc. Fr. Štěpánek se vyjádřil k problému slovy: „Sám bych si dnes s tímto problémem nevěděl rady, je to složitý kus a vyžaduje od režiséra hodně přemýšlení.“ Diskuse se týkala odhalení konkrétních chyb, které narušovaly jednotu představení. Pražský soubor byl přítomen, avšak ke své herecké práci mnoho neřekli. Doc. Štěpánek nakonec vyslovil shrnující mínění, že v případě Benešova řešení, které postavilo herce před úkol hrát historii konfrontovanou postojem současníků, nebyl ústrojně vybudován přesun konfliktů do postav herců. Postrádal též vývoj postav, jenž by směřoval k vyjádření postoje současníků k historii. Takové koncepci se blížila promyšlená postava Kleonta. Velmi ocenil tvůrčí přínos rež. J. Beneše i dobré herecké výkony.

Druhá část semináře byla věnována hře Jaroslava Bařinky „Smrt na hrušce“. Diskusi vedl v této části rež. Ivan Zmatlík, který vyloučil zhodnocení úvahy o dětském herectví a práci s dětmi, neboť je potřeba hodnotit toto představení kritérii

OLDŘICH DANĚK:

VÁLKA VYPUKNE PO PŘESTÁVCE

Nová hra Oldřicha Daňka přinesla na naše jeviště, amatérská i profesionální, téma s neobyčejně silnou myšlenkovou závažností, jehož obsahem je otázka společenské odpovědnosti umělce, jeho lidské i umělecké odvahy. Divadelní soubor Vysoká Libeň při JZD 25. února v Mělnickém Vtelně přijal výzvu obsaženou v autorském textu a usiloval přenést ji v daných rozměrech do hlediště. Je nesporné, že představení hry Válka vypukne po přestávce, jak jsme je mohli sledovat včera, zaujalo velikou naléhavostí hereckého výkonu představitele titulní postavy herce Bendla, vystavěné velmi složitými charakterizačními prostředky vyžadujícími kromě neustálé přítomnosti na scéně také schopnost proměnlivé herecké akce, časté přechody do nitra jiných dramatických postav, jež se staly součástí tragického života, vnitřně spjatého se známým oidipovským příběhem. Vysokolibeňský soubor v plném rozsahu využil přirozených talentovaných dispozic titulního představitele, který svou hereckou vitalitou dosáhl vnitřního ztotožnění s postavou hry, vybudovanou v organicky svázaných kreačních s celkem příběhu až do závěrečného myšlenkového završení. Zatímco polaritu dvou postav, Bendla a Struny, polaritu jejich vztahu, můžeme chápat jako velmi zdařilou složku inscenace, stejně jako situace do nichž titulní postava vstupuje jako organizátor akce, již diktuje tempo a usměrňuje ji, nastává složitější problém v pokusu vyložit princip stylizace taneční, související nezbytně s potřebou naznačit a režijně uchopit předpokládaný druhý plán inscenace.

Představení hry Oldřicha Daňka Válka vypukne po přestávce, dramatického textu, jenž vyžaduje promyšlenou práci s rytmem, naprosto přesnou stylizaci herecké akce, získalo nesporně oprávnění díky pozoruhodnému výkonu vyjadřujícímu umělecký naturel herce Bendla, sevřený pevnou výstavbou a přijatelný i ve výkladu, který s sebou nese i jistý myšlenkový posun. I přesto je základní myšlenka hry v inscenaci čitelná, třebaže je místy zatemňována nepřítelí přesně pochopenou funkcí dalších postav, která je důvodem stereotypnosti misanscén, nejasně postižených vztahů na scéně.

Scénický prostor je však řešen funkčně, domyšlen až do drobných detailů, takže v plném rozsahu umožňuje více rozehrát kolektivní kreační v plastickém hereckém světle a až na malé výjimky i v dobře zvolených kostýmech. — ek —

uplatněnými i na ostatní inscenace. Diskutovalo se o pohybu divadelního znaku v souvislostech, které z něho vytvářejí silně působící faktor. Masky dětí byly doplněny svérázným stylizovaným hereckým projevem, místy ovšem stylově rozdílným. Doc. Štěpánek uvedl příklad divadla Jerzy Grotowského, jehož způsob práce se opíral o znak a jeho použití ve ztvárnění inscenace.

Provedení hry v režii Jaroslava Navrátila bylo osvěžením pro diváky, kteří spontánně toto představení přijali. Diskutující odborníci uznali značnou divadelnost inscenace.

-cid-

DISKUSE V KLUBECH POKRAČUJÍ

Pokračovala také práce diskusních klubů. Vedle prof. Trapla a režiséra Mihuly byli přítomni také další členové poroty J. Šindelář a V. Oktábec a autor hry „Smrt na hrušce“ J. Bařinka.

Nejprve se diskutovalo o inscenaci Gorinovy hry „Zapomeňte na Hérostrata“. Přítomnost několika členů poroty ukázala, že i odborníci mohou mít na stejnou věc zcela odlišný názor. I když se hovořilo o všem možném, hlavní část diskuse se „točila“ kolem úpravy Gorinova textu a kolem hereckých výkonů. G. Gorin exponuje ve své hře postavu současníka, který vytváří most mezi antikou a dnešní dobou. Úkolem této postavy je „aktualizovat“ příběh, resp. připomínat divákovi aktuálnost myšlenky obsažené ve hře. Režisér J. Beneš, který tuto hru nastudoval, zredukoval text „vypravěče“ a tento text rozdělil mezi jednotlivé postavy. K tomuto dramatickému zásahu byly vysloveny dva zcela protichůdné názory. Na jedné straně byla tato úprava schvalována (V. Trapl), neboť redukcí „vypravěčova“ textu došlo k zvýraznění samotného příběhu, v němž je hlavní myšlenka hry natolik jasně obsažena, že není třeba tuto myšlenku divákovi ještě více podtrhovat. Protichůdný názor tvrdil, že právě rozložení „vypravěčova“ textu způsobilo rozdrobení replik, které narušilo jednotu celku.

Druhý diskutovaný problém s prvním souvisí, přesněji řečeno na něj navazuje. Jde o otázku jednoty hereckých výkonů. Přestože se jedná o problém zásadní, i ten vyvolal polemiku, tentokrát mezi prof. Traplem a režisérem Mihulou, do níž zasahovali také ostatní návštěvníci klubu, mj. i představitel Kléonta A. Maršák. Režisér Mihula považoval herecké výkony za nejednotné. Svě tvrzení opíral o herecké ztvárnění Kléonta. Velice ocenil moderní pří-

[Dokončení na str. 3.]

STOPAMI HISTORIE

V úterý dopoledne se vydala skupina zahraničních delegátů s tlumočníky na exkurzi po okolních městech. Autobus, kterému stáří nedovolovalo příliš velkou rychlost, posloužil k pěkné vyhlídce do kraje, kde hosté sledovali místní zajímavosti. První zastávka, spojená s prohlídkou divadla, byla v Polici nad Metují. Snad více než samotné divadlo, které je sice pěkné a zčásti vybudované svépomocí, zaujal hosty nádherně hrající muzeální orchestrion. Polední zastávka v zamířených Broumovských stěnách dovolila nadýchat se čerstvého vzduchu a shlédnout bizarní masívy skal. Po obědě, který se podával v útulné restauraci Hvězda, jsme navštívili barokní divadlo v Broumově. Po prohlídce této divadelní památky nadchl účastníky zájezdu barokní kostel v broumovském klášteře. Kostel je nejbohatěji štukami vyzdobenou památkou v celém Československu a někteří hosté litovali, že nemohou fotografovat fresky a ozdoby na třicetimetových stěnách. Se zatajeným dechem si zahraniční delegáti prohlíželi gotickou madonu z doby Karla IV. Ve starobylých zdech kláštera obklopili pamětní desku A. Jirásky, který zde po několik let žil a navštěvoval klášterní gymnázium. Naše cesta po stopách historie vedla dále přes Svatoňovice, pyšníci se památkami na bratry Čapky. Všechny zaujalo sousoší věrně zpodobňující osobnosti obou bratrů. O slavné historii kraje vypovídá městečko Rtyň, z něhož pochází vůdce „selské rebelie“ rychtář Nývlt. Rychtu ve Rtyni jsme však nemohli navštívit, neboť není ještě adaptována po požáru, který zničil horní část budovy. Všechny nás odškodnil král David, socha pocházející pravděpodobně z dílny Matyáše Brauna. Toto vynikající umělecké dílo stojí u brány místního hřbitova, kde je pochován Nývltův rod. Delší čas hosté věnovali prohlídce bohatě vybaveného divadla v Červeném Kostelci. V přilehlých místnostech, sloužících jako kluby a zkušebny, byl středem pozornosti originální kresby M. Alše, o němž bohužel nikdo nemohl návštěvníkům říci, jak se tato skica dostala do Červeného Kostelce. Zahraniční hosty zajímalo řízení a organizace činnosti divadla. V Červeném Kostelci jsme se zastavili také u hrobu Viktorky, známé postavy z knihy Boženy Němcové. Tím skončila exkurze, která sice nemohla ukázat hostům pro množství zajímavých památek vše, ale aspoň částečně odkryla historické bohatství tohoto kraje.

-cid-

Poprvé se setkáváte s amatérským divadelnictvím jako souhrnem specifických problémů. Chtěli bychom položit otázku, jak se díváte ve světle hronovské přehlídky na problematiku dramaturgické práce?

„Pozvání k účasti v porotě jsem přijal rád. Nejen proto, že amatérské divadelnictví považuji za velmi důležitou složku našeho kulturního dění, složku, jejíž význam jistě trvale a výrazně poroste. Ale i proto, že má své určité tvůrčí záměry, které se týkají úzké spolupráce amatérů a profesionálů při experimentálním projektu, který chci realizovat v příštím roce. A proto jsem přijel do Hronova, abych hlouběji poznával a nestydím se to říci, i učil. Již první dojmy jsou silné. Jsem překvapen vysokou úrovní, která svou spontaneitou a zaujetím pro tvorbu se vyrovná nebo dokonce i převyšuje profesionály. Je potěšitelné, že při celé akci je i cítit rozumnou koncepci, kterou vytyčuje a postupně realizuje ÚKVC. Ale nyní k věci: Je jisté, že i v amatérském divadelnictví je jedině možným východiskem úspěchu skutečně

DO PŘEDNÍCH ŘAD

ROZHOVOR S PROF. DR. V. TRAPLEM

tvůrčí a citlivá dramaturgie. Amatérské divadlo má ovšem své specifika. Vždyť je tu celá škála vlastního usilování jednotlivých souborů. Od prosté snahy si obohatit duševní život onou kouzelnou hrou, již je divadlo, až po onu snahu získat vyšší než umělecké výsledky své tvorby na přehlídce amatérské tvorby nebo dokonce zde, na Jiráskově Hronově. To je asi pohled amatérských tvůrců. Kromě toho je tu ještě hledisko celostátní kulturní politiky — pomáhat rozvíjet lidskou osobnost tím, že poznává krásu nebo ji dokonce spoluvytváří. Snad je zde možno si připomenout ono Wolkerovské krédo vyjádřené veršem: „...aby se urodilo ráno zlaté a zářící, /jemuž by scházeli básníci/, protože všichni lidé by dovedli plakat — a zpívat.“

Jistě se může člověk naučit „zpívat“ i jiným tvarem než právě divadelním, ale právě jeviště dává možnosti využít se v oblasti syntetického umění. A proto v celé škále možností je jistě jednou z nejzávažnějších. Jde tedy o dva pohledy na dramaturgii: „Zdola“, z pohledu jednotlivých souborů, a „zhora“, z hlediska řídicích orgánů. Obě jsou stejně důležité, neměla by být navzájem v rozporu, naopak by se měla účelně doplňovat a podporovat. Měla by mít na paměti zušlechťující funkci umění i základní estetické principy dramatického umění.

Na každý pád by dramaturgie měla být živá, vynalézavá, neměla by se spokojovat vyšlapanými cestami, nesledovat módní proudy, ale měla by objevovat nové možnosti vhodné právě pro zvláštní povahu amatérské divadelní tvorby. A právě v tom by se měl onen pohled zdola a zhora setkávat.

Hronovská přehlídka je v první řadě obrovská tvůrčí dílna. Proto ten neutuchající zájem a stovky účastníků, vyznačující divadelního umění ze všech končin naší vlasti. Je to pochopitelné, vždyť právě tady je možno vysledovat, které směry jsou slibné a které končí ve slepé uličce. Ale na začátku je vždy, to je nutno opětovně zdůraznit, správná orientace dramaturgie. Například se domnívám, že letos takovým velkým příslibem a přínosem je doslova upad divadelního mládí. Na 47. Jiráskově Hronově se ukazuje, že mladí mají velké předpoklady právě pro tuto tvůrčí práci. Podaří-li se dramaturgii souboru postavit před ně náročný a současně vzrušující úkol, neváhají se s ním utkat. A ukazuje se, že za pomoci správného vedení s plným zdemem.

Objevil se zde typ dramaturgické spolupráce s amatérským souborem v adaptaci literární předlohy Borise Vasiljeva. Jak se díváte na perspektivy dramaturgie ve vztahu k amatérskému divadelnictví?

Právě uvedení Vasiljevovy novely na scénu je výborný příklad. Dramaturgie brala ohled na vše-

(Pokračování na str. 4)

Za dr. Petrem Průšou

Ještě v loňském roce ho mnozí z nás potkali při krátké návštěvě 46. ročníku Jiráskova Hronova. V té době ještě, třebaže byl těžce nemocen, mnoho pracoval na nejružnějších sbornících, v nichž zpravidla redigoval divadelní prameny a články, stejně jako stati o amatérském divadelnictví. Jeho místo bylo vždy tam, kde v amatérském divadle o něco nového šlo, pomáhal souborům našeho kraje v oboru dramaturgie, dlouhá léta řídil redakci hronovského zpravodaje a programové brožury, zabýval se historií a také kritikou amatérského divadelnictví. Byl to člověk vzácných vlastností a každé setkání s ním mělo hodnotu nové zkušenosti, srdečné a přátelské výměny názorů.

Petr Průša náhle zemřel v dubnu letošního roku... amatérští divadelníci v jeho osobě ztratili dobrého přítele, poučeného odborníka, obětavého člověka, který velkou část svého krátkého života zasvětil divadlu.

-red-

DISKUSE V KLUBECH

(Dokončení ze str. 2)

stup k roli, jejíž představitel zpracoval postavu „z vnitřku“, zatímco ostatní herci vycházeli z vnějších výrazových prostředků. Na jedné straně hráli antické postavy, ale zároveň vyprávěli o postojích současníka. Museli z odstupu komentovat jednání postavy, kterou ztvárňují, čímž byli herci postaveni před nesmírně obtížný úkol. Naproti tomu prof. Trapl pokládal herecké výkony za jednoduché. Zdánlivá nejednotnost naopak vytvářela kompaktní celek. Proti jemnému a vzdělanému Kléontovi je postaven zcela odlišný Tissafernes, podle prof. Trapla proto odlišný, že nejde o Řeka, nýbrž o Peršana, tedy člověka s jinou mentalitou.

Potom se dostala na řadu inscenace „Smrt na hrušce“ goti-waldovské LŠU. Diskutovali autor hry J. Bařinka. Vedle ní kam nevedoucí diskuse o tom, proč autor nechal zemřít sympatickou postavu rychtáře, se debatovalo zejména o tanečních a zpěvních výstupech. Mnohé překvapilo, že se děti cítily lépe v hereckých výstupech, kdy hrály dospělé, než v tanečních vložkách, kdy byly opravdu dětmi. Podle mínění režiséra Mihuly byla hra vedena ve třech rovinách: masopustního veselí, pantomimicko-stylizovaného hereckého projevu a v rovině tanečních vložek. K větší celistvosti inscenace by také přispělo nahrazení tanečních vložek nevázaným masopustním rejmem, v němž byl dětský projev spontánnější.

— im —

VČERA

10. 8. STŘEDA

V 9 hodin zasedala kulurní komise VČKNV, rovněž v 9 hod. se rozběhla práce diskusních klubů, ve 12 hodin se ve Slávii konala závěrečná lekce scénografické školy SČDO. Loučení s pražským souborem Máj se konalo ve 12 hodin v malém sále Jiráskova divadla. Dopoledne přijela delegace města Vysokého n. Jizerou, která byla přijata na městském národním výboru; ve 13 hodin se pak v Klubu Jiráskova divadla konalo zasedání přípravného výboru národní přehlídky vesnických a zemědělských divadelních souborů. Ve 14 hodin měli ve „Staropadolské“ sraz pražští ochotníci, v 16.30 a v 19.30 hodin uvedlo Divadlo mladých Vysoká Libeň při JZD Mělnické Vtelno inscenaci Daňkovy hry Válka vypukne po přestávce. Odpoledne v sádech koncertoval Velký dechový orchestr ZK MAJ Hronov, v 18.30 byl uvítán soubor Hanácké scény z Kojetína. Společ. zábava ve Slávii byla od 21. hodiny, ve 22 hod. se v restauraci Na Mýtě sešli Vysokolibenští se svým patronem a od 22 hod. zasedla k jednání ústřední porota.

DNES

11. 8. ČTVRTEK

V 8 hodin odjíždí od Jiráskova divadla autobusy s účastníky výletu, v 9 hodin se ve Staropadolské sejdou Severočeši, ve 12 hodin je v malém sále divadla rozloučení s Divadlem mladých Vysoká Libeň při JZD Mělnické Vtelno. Soubor Hanácké scény OB z Kojetína uvádí v 16.30 a v 19.30 v Jiráskově divadle Jílkova Silvestra. V 16.30 si účastníci JH mohou v sádech poslechnout společný koncert pěveckých sborů Dalibor ZK MAJ Hronov a Stěnavan JKP Broumov. V 18.30 uvítáme před Jiráskovým divadlem divadelní soubor Braník OKD Praha 4. Ve 20.30 bude v sádech promítán film Filozofská historie, od 21 hod. je otevřená Slávie, kde si můžete zatančit. Soubor Hanácká scéna se seje se svým patronem k besedě ve 22 hod., porota zasedá rovněž od 22 hod.

ZÍTRA

12. 8. PÁTEK

Diskusní kluby zahájí svou činnost v 9 hod., upozorňujeme, že klub pro scénografy bude pracovat v učňovské škole v mezipatři. V 9 hodin se ve svém diskusním klubu sejdou rovněž zahraniční delegáti. Ve 12 hod. bude v malém sále divadla rozloučení s Hanáckou scénou, ve 14 hodin je pro účastníky JH v Klubu Jiráskova divadla uspořádána přednáška Běly Benyika, člena umělecké

Pokračování ze strany 3.
chny důležité složky: vycházela ze složení souboru, zvolila hru, kde je početný dívčí kolektiv, se zajímavými postavami Rity, Ženi, Galji a dalších. Současně pak hru s výrazně uměleckou myšlenkou — a sice, že kolektiv jehož členové už vyrůstali v novém typu společnosti, octne-li se v mezí dramatické situací, prokáže své charakterové vlastnosti a dochází k prohloubení lidských vztahů, dokonce i v tak obiludném prostředí jako je válka. Tento nadčasový aspekt, zdůrazněný autorem, zřejmě zaujal celý kolektiv, vedený citlivě mladým profesionálním režisérem, a tak vzniklo

DO PŘEDNÍCH ŘAD ROZHOVOR S PROF. DR. V. TRAPLEM

představení, které nás uchvátilo svou upřímností, spontánností, ale i bezpečným citem pro úměrnost. Již to, že náročná válečná tematika bez zbytku strhla vybrané obecenstvo, dokazuje správnost cesty. A mně se jeví jako nejceněnější, že se dílem prokázalo, jakou konkrétní formou je možno získat pro divadelnictví tak cennou mladou krev.

Že tyto cesty jsou mnohotvárné, prokázali i Gottwaldovští svou Smrtí na hrušce. I tady energií nabitě mládí se nechalo svým režisérem vést do pevného řečiště divadelního tvaru, vytvořilo živý organismus díla, ale také oživilo, rozehrálo a roztačilo jevíš tak, že nás, kteří je sledovali v hledišti bez ohledu na to, v jaké funkci jsme tam seděli — strhlo!

Nechci samozřejmě uvedená dvě představení glorifikovat. Obě měla ještě své rezervy, které by pomohla podle mého názoru právě odkryt umná dramaturgie, tentokrát již ve fázi přesného dopracování dramatického textu. To je ovšem to nádherné v dramatickém umění, že dosažení třeba i dostatečně vysoké přičky, jen objevuje možnosti zdolávat další, ještě vyšší.

Tady se tedy rýsuje jedna slibná perspektiva dramaturgie. Ale chtěl bych zdůraznit, že škála možností je téměř nepřehledná. Žádnou možnost bychom neměli vylučovat, ať již půjde o skutečné drama ze života, frašku, veselohru, muzikál či současnou tragédii. Ale o dalších „barvách a odstínech“ této široké škály jistě budeme ještě hovořit v dalším průběhu letošního Jiráskova Hronova.

Socialistická přítomnost vyžaduje jistou proměnu vztahu ke skutečnosti — mnohé naznačují i sovětské zkušenosti, jichž bylo dosaženo v dramatu i dramaturgii. Jaké problémy považujete za závazné pro amatérské divadelnictví a jeho vývoj?

Přesněji řečeno nejde vlastně o proměnu vztahu ke skutečnosti. Náš vztah by měl být samozřejmě tvůrčí, ale přitom zachovávat kontinuitu — mám na mysli zásadovost postojů a to, že bychom přirozeně měli vycházet z jasného názoru na svět. Ale věrni dialektickému myšlení, musíme brát ohled na to, že sama skutečnost se mění, a proto je nutno k ní přistupovat s ohledem na vývojové procesy, jimiž prochází. Souhlasím, že ty proměny jsou skutečně dalekosáhlé. Chtěl bych se v celém tom složitém komplexu současného vývoje, při němž jsme spolutvárci nové historie, zabývat alespoň dvěma důležitými aspekty. V první řadě míváme sovětské zkušenosti. Jsou pro nás jistě cenné, protože vzhledem k totožnosti společenských principů je mnohé obdobné. Především, že základním tmelem lidské společnosti se stávají především etické hodnoty. Proto je nutno uměním vytyčovat a upevňovat morální kodex. Domnívám se, že není nadnesené tvrdit, že v tomto směru má umění přímo normotvornou funkci.

Dokončení v příštím čísle.

JIRÁSKOV HRONOV, zpravodaj národní přehlídky amatérských divadelních souborů — číslo 7. 1977. Redakce: M. Marek, E. Slovákova, A. Gaspáříčková. — Vydává Přípravný výbor JZD Jiráskova Hronova. — Vytiskly Vychodočeské tiskárny, provoz 13 Hronov 11. srpna 1977. — Povolení VČKNV č. j. 226 kult. 77 a. Cena 1,— Kčs.

sekte Společnosti pro šíření vědeckých znalostí a člena Foto klubu, delegáta z Maďarské lidové republiky, přednáška na téma „Dílo A. Jiráka v Maďarsku“, provázená diapositivu. V 16.30 a v 19.30 uvede pražský soubor Braník hru J. Edlise: Kdež jest, Ábele, bratr tvůj. Odpoledne v sádech vystoupí dechový orchestr ZK Veba z Machova, v 18.30 uvítáme divadelní soubor Podtatranského divadla ze Spišské Nové Vsi. Ve 20.30 hod. se v případě dobrého počasí uskuteční promítání filmu Mladá léta, od 21 hod. bude ve Slávii společenská zábava, ve 22 hod. se seje soubor Braník z Prahy se svým patronem, po večerním představení zasedne k jednání odborná porota.

— es —

SOUTĚŽ

O nejlépe upravenou výlohu

Tradičně se na výzdobě města v souvislosti s přípravami a průběhem Jiráskových Hronovů podílejí také pracovníci obchodních organizací, které mají své prodejny umístěné ve městě. I v letošním roce byla vyhlášena soutěž o nejlépe upravenou výkladní skříň, jejíž výzoba by vyvolávala a dokreslovala atmosféru divadelní přehlídky.

7. srpna se sešla odborná komise, jejímž předsedou byl jmenován soudruh Jiří Marbach, ředitel Okresního kulturního střediska v Náchodě a vyhodnotila kvalitu aranžérských prací, aby stanovila toto pořadí: První místo v soutěži obsadila prodejna OBUV „esteticky nejpůsobivější, s dokonalou kombinací prvků zaměřených k 47. JH“; druhé místo obsadila prodejna DROBNÉ ZBOŽÍ, podnik Pardubice... „za esteticky velmi působivé provedení výzdoby výloh v prodejních HRAČKY a PAPIRNICTVÍ“; třetí místo udělila porota výloze TEXTIL... „za dokonalé provedení celého komplexu výloh a zvlášť zaměřenou soutěžní výlohu“.

— jm —

V PÁTEK 12. SRPNA si můžete zatančit a pobavit se také v přírodě. Oddíl kopané TJ Tepna ČKD Hronov připravil taneční zábavu na přírodním parku na svém stadionu v Hronově. Začátek je ve 20 hodin, hraje Capitol.

— r —

V PÁTEK 12. 8. ve 20 hod. Vám hraje estrádní soubor „Prachaři“ z Velkého Dřevíče k poslechu a k tanci ve Staropadolské hospodě u nádraží.

Přijďte si poslechnout „populární melodie“ - evergreenů.

— r —